

Afzondering en verbondenheid

Halverwege de 19de eeuw, toen de Industriële Revolutie de sociale orde had veranderd, kwam in de filosofie en de geesteswetenschap het thema op van massa versus individu. De filosofen Kierkegaard en Nietzsche, beide kluzenaartypen, zetten de intellectuele toon, terwijl de dichter Baudelaire openlijke minachting liet blijken voor de opkomende massaconsumptie en in de jaren twintig zou Ortega y Gasset zijn iconische essay schrijven over *De opkomst van de massamens*. In onze tijd is het thema weer hoogst actueel.

In hoeverre kunnen afzondering, comtemplatie en retraite een tegenwicht bieden tegen de voortschrijdende massificatie en economisering van het bestaan? Dat is de vraag die het uitgangspunt vormde voor het boek *In stilte, een filosofie van de afzondering* van Jan-Hendrik Bakker. Tussen afzondering en politiek engagement bestaat een relatie, betoogt hij. Kluzenaarschap en afwending van de wereld kunnen vruchtbaar zijn voor de gemeenschap, omdat zij het leven op zijn kernwaarden onderzoeken.

Aan de hand van filosofen als Henri Thoreau, Friedrich Nietzsche en de schrijver Thomas Merton kunnen we verkennen waar die kern uit bestaat en begrijpen dat verbondenheid en afzondering niet strijdig hoeven te zijn. Jan-Hendrik Bakker zal zijn betoog opzetten rond de 'afzonderlingen' die in zijn boek centraal staan.

Dr. Jan-Hendrik Bakker promoveerde op een filosofische studie naar de rol van het schrift en andere media voor de literaire verbeelding (*Tijd van lezen*, 1999). Hij publiceerde verder vele filosofische essays over de stad, wonen, literatuur en het landschap, o.m. *Welkom in Megapolis* (2008) en *Grond* (2011). *In stilte* (2014) is zijn jongste boek. Hij is daarnaast werkzaam als journalist, recensent en docent.